

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. Благоевград, 17.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанас Иванов

при участието на секретаря Лилия Мл. Дренкарска
като разгледа докладваното от Атанас Иванов Гражданско дело № 20211210101330 по описа за 2021 година

и за да се произнесе взе предвид следното :

Производството по делото е образувано по искова молба, депозирана от „Лесотерм-М“, ЕИК 200275233, със седалище и адрес на управление: гр. Благоевград, ул. „Иван Михайлов“ № 1, ет. 6, офис 3, чрез адв. Г. Ш., съдебен адрес: гр. С. против Т. П. Ю., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б..

Твърди се в исковата молба, че на 06.04.2021 г. между страните по делото е сключен Трудов договор (за ученичество). Сочи се, че по силата на договора ищецът се е задължил да обучи ответника в процеса на работа за изпълнение на длъжността „Спедиционен посредник“, а ответникът се е задължил да се обучава и да я усвои. Пояснява се, че в договора са уредени мястото и 1 времетраенето на обучението, трудовото възнаграждение на ответника, срокът, в който ответникът следва да работи при ищеца след успешно завършване на обучението и обезщетението, което се дължи при неизпълнение. Към трудовия договор е издадена Длъжностна характеристика за длъжността „Спедиционен посредник“, клас по НКПД: помощен персонал, код по НКПД: 43212016, която е подписана от страните по делото. Ищецът твърди, че ответникът е постъпил на работа на 06.04.2021 г., проведен бил първоначален инструктаж, предоставен бил служебен телефон. Ответникът се запознал и се съгласил с длъжностната характеристика, правилника за вътрешния трудов ред и правилата за безопасност на труда, като е декларирал, че ще ги спазва. Соци се, че веднага след постъпването на работа от страна на ответника, ищецът започнал осъществяването на неговото обучение с цел придобиване на необходимите знания, умения и компетентности за осъществяване на спедиционна дейност. За тази цел на ответника бил предоставен достъп до всички вътрешни системи на ищеца, като били направени и необходимите персонални профили на ответника в професионалните интернет платформи за спедия и превоз на товари (т.нар. спедиционни борси като speditor.net, trans.eu, 123cargo.eu и др.). Твърди се, че две седмици след постъпване на работа, на 20.04.2021 г. ответникът депозирал молба за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 327, ал. 1, т. 1 КТ. С молбата ответникът заявил, че поради влошено здравословно състояние и независещи от него причини прекратява трудовия договор за обучение по време на работата от 06.04.2021 г. Към молбата били представени: кръвни изследвания за хемоглобинов профил от 11.10.2002 г.; кръвни изследвания за хемоглобинов профил от

11.10.2002 г.; Епикриза с изх. № 1044 от 02-04.12.2002 г.; Епикриза с изх. № 1044 от 02-04.12.2002 г.; Епикриза с изх. № 871 от 02-04.12.2002 г.; Епикриза с изх. № 871 от 02-04.12.2002 г. и Протокол на медицинска комисия към МЦ „Св. Иван Рилски - Чудотворец“ № 86 от 01.11.2013 г. Сочи се, че във връзка с депозираната молба от ответника, ищецът издал заповед за прекратяване на трудовото правоотношение от 06.04.2021 г., която е връчена на ответника на 28.04.2021 г., ведно с придружително писмо. Разяснява се, че с придружителното писмо ищецът завил до ответника, че смята направеното искане за прекратяване по реда на чл. 327, ал. 1, т. 1 КТ за неоснователно, тъй като ответникът не е представил доказателства за наличие на влошено 2 здравословно състояние докато е бил служител на ищеца, направено било и искане за представяне на трудовата книжка от ответника с оглед надлежното ѝ оформяне според приложимото законодателство. Към настоящия момент ответникът не е представил своята трудова книжка на ищеца. Твърди се, че ищецът, в качеството му на работодател, има право на обезщетение по чл. 232, ал. 3 КТ от ответника, в качеството му на служител, тъй като ответникът неоснователно е прекратил сключения между страните трудов договор, с което по неуважителни причини не е завършил обучението си. Съгласно чл. 8 от трудовия договор брутното трудово възнаграждение на ответника е 800 лева. Сочи се, че съгласно чл. 232, ал. 3 КТ размерът на обезщетението трябва да е съответен на неизпълнението. В настоящия случай трудовият договор за обучение по време на работата е сключен за максимално допустимия срок от 6 месеца. Договорът е сключен на 06.04.2021 г. и е прекратен на 20.04.2021 г., следователно е налице неизпълнение за периода от датата на неоснователното прекратяване (20.04.2021 г.) до крайния срок на трудовия договор за обучение по време на работата (06.10.2021 г.). Според ищеца размерът на обезщетението е равен на брутния размер на възнаграждението на ответника по договора за периода от 20.04.2021 г. до крайната дата на договора 06.10.2021 г. или сумата в размер на 4 190,50 лева.

Прави искане ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 4 190,50 лева, представляваща обезщетение по чл. 232, ал. 3 КТ за прекратяване на трудов договор от 06.04.2021 г. и незавършване на обучението по договора по неуважителни причини.

Претендира сторените по делото разноски.

В отговора на исковата молба предявения иск се оспорва като неоснователен. Не се оспорва твърдението в исковата молба, че между страните е съществувало трудово правоотношение, което е прекратено. Оспорва се твърдението, че същият е бил с цел ученичество или обучение по време на работа. Твърди се, че между страните е сключен обикновен трудов договор, тъй като по отношение на ответника не е провеждано никакво обучение. Според ответника, ищецът е неизправна страна по договора с условие за обучение по време на работа, защото ищецът не е осигурил и предприел каквото и да е 3 обучение на ответника. Твърди се, че ищцовата страна няма каквото и да е основание да търси обезщетение от ответника, а съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 1 ЗЗД ответникът е освободен от отговорност за обезщетение. Сочи се, че при договор за ученичество, изпълнението на задължението на работника е обусловено и от насрещно задължение на работодателя, защото за да бъде проведено обучение на работника, същото следва да е осигурено от работодателя, да има лице, което да извършва обучението, а такова обучение в случая не е имало. Изтъква се, че обезщетението по чл. 232, ал. 3 КТ служи за компенсация на работодателя, за вложените средства и усилия при обучението и когато работникът неоснователно прекъсне това обучение и не го завърши, дължи обезщетение на работодателя си. В конкретния случай според ответника обучение не е провеждано и по тази причина обезщетение не следва да се дължи от страна на работника. Направено е възражение за недействителност на трудовия договор за ученичество на основание заобикаляне на закона (чл. 74, ал. 1 КТ и чл. 26, ал. 1 ЗЗД), тъй като на практика обучение в процеса на работа не е извършвано и ответникът не е обучаван за длъжността, посочена в договора за ученичество. Единствената цел, с която е сключен договора за ученичество, е да

се обвърже ответника със заплащането на обезщетение при предсрочно напускане, за разлика от въвеждащото обучение по чл. 62, ал. 6 КТ и чл. 127, ал. 1, т. 5 КТ, където такава санкция не е предвидена като на практика така работодателя заобикаля закона. Оспорва се изложеното в исковата молба, че не е налице уважителна причина от здравословен характер на ответника за прекратяване на процесния договор, както и изложеното, че ищецът е изпълнявал точно и добросъвестно задълженията си по договора. Твърди се, че ответникът в молбата за прекратяване на трудовия договор се е позовал на разпоредбата на чл. 327, ал. 1, т. 1 КТ и е представил медицински доказателства за заболяването си, като изрично е посочил, че при поискване от страна на работодателя, ще представи допълнително такива. Работодателят веднага се произнесъл по молбата за прекратяване и не е поискал от ответника допълнително медицинска документация.

Прави се искане за отхвърляне на предявения иск. Направени са доказателствени искания. Претендират се разноски.

В открито съдебно заседание за ищцовото дружество не се явява законен представител, като вместо него се явява процесуален представител, който поддържа изцяло исковата молба и моли исковете да бъдат уважени.

Ответникът не се явява лично, делегира представител, като твърди, че поддържа изцяло изложеното в отговора на исковата молба и изразява становище, че ищецът не е успял да докаже фактите, изложени в исковата молба.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните, приема за установена следната фактическа обстановка:

По делото не се спори, а и видно от представените писмени доказателства, че страните са сключили Трудов договор (за ученичество) от 06.04.2021 г. Съгласно чл. 1 от този договор работодателят се задължава да обучи, а служителят приема да се обучава и да придобие знания и умения за изпълнение на длъжността „Спедиционен посредник“, с код по НКПД 43212016. В договорът се урежда и мястото на извършване на обучението (чл. 2), времетраенето на обучението (чл. 3), трудовото възнаграждение на Ответника (чл. 8), задължението за проверка на усвоеното обучение чрез изпит (чл. 9), срокът, в който ответникът следва да работи при ищеца след успешно завършване на обучението (чл. 7) и обезщетението, което се дължи при неизпълнение (чл. 10). Постъпването на работа е станало на 06.04.2021 г., като две седмици след постъпване на работа, на 20.04.2021 г. ответникът е депозирал молба за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 327, ал. 1, т. 1 КТ. С молбата ответникът заявил, че поради влошено здравословно състояние и независещи от него причини прекратява трудовия договор за обучение по време на работата от 06.04.2021 г. Към молбата били представени: кръвни изследвания за хемоглобинов профил от 11.10.2002 г.; кръвни изследвания за хемоглобинов профил от 11.10.2002 г.; Епикриза с изх. № 1044 от 02-04.12.2002 г.; Епикриза с изх. № 1044 от 02-04.12.2002 г.; Епикриза с изх. № 871 от 02-04.12.2002 г.; Епикриза с изх. № 871 от 02-04.12.2002 г. и Протокол на медицинска комисия към МЦ „Св. Иван Рилски - Чудотворец“ № 86 от 01.11.2013 г. Със заповед № 027/ 22.04.2021 г., е прекратено трудовото правоотношение от 06.04.2021 г., която е връчена на ответника на 28.04.2021 г., ведно с придружително писмо.

По делото е прието заключение по съдебно-медицинска експертиза, представени са и медицински доказателства, от които се установява, че ответника страда от „хетерозиготна бета таласемия“, с давност от 04.10.2002 г., което форма тиха, която форма е безсимптомна и с нормална хематологична находка, за която не е налага лечение, тъй като няма протоколи или епикризиот проведени хемотрансфузии. Установява се, че хората с тиха форма на заболяването нямат усложнения в качеството на живото, няма данни за влошаване на заболяването на ответника.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обосновано, пълно и

кореспондиращо с другите доказателства по делото.

По делото са събрани и гласни доказателства, като показанията на свидетелите на ищцовото дружество установяват, че ответника е постъпил на работа в ищцовото дружество, като при постъпването му на работа М. В. е създал акаунти на ответника за ползваните от дружеството програмни продукти. И двамата ищцови свидетели - М. В. и М. К. са служители на ищеца, като втория е син на управителя на дружеството. Твърдят, че са обучавали ответника съобразно задълженията му по длъжностната характеристика. Съдът кредитира показанията на тези свидетели, като логични и последователни, кореспондиращи с другите доказателства по делото.

Изслушан е един свидетел на страната на ответника- Е. Ю., която твърди, че след като започнал работа в ищцовото дружество ответникът се влошил здравословно, наред с това заявява, че г-н К. се е държал изключително грубо с работниците на дружеството. Съдът не кредитира показанията на този свидетел, съобразявайки родствения връзка на свидетеля с ответника по делото, като преценени с другите доказателства по делото, включително със заключението на вещото лице, това гласно доказателство не некореспондира с други доказателства по делото.

Като взе предвид изложената фактическа обстановка, съдът стига до следните правни изводи:

От доказателствата по делото се установява, че страните по делото са били в трудовоправни отношения, по сключен трудов договор за ученичество. По време на трудовото правоотношение на ответника, страните са се обвързали по договори за ученичество, по см. на чл. 230 от КТ. Договорът за ученичество, уреден в чл. 230 от КТ е трудов договор и като такъв, следва да отговаря на изискванията за форма и съдържание по чл. 61, чл. 62 и чл. 66 от КТ. В настоящият случай договора за ученичество съдържа нужните реквизити – в писмена форма е, посочен е характера на работата, датата на сключването, конкретната длъжност, времетраене на обучението и др. Съгласно чл. 66, ал. 2 от КТ с трудовия договор могат да се уговорят и други условия, свързани с предоставянето на работната сила, които не са уредени с повелителни разпоредби на закона, както и условия, които са по-благоприятни за работника или служителя от установените с колективния трудов договор.

Относно възражението на ответника, че в случая не е налице трудов договор за обучение по време на работата по чл. 230 КТ, а обикновен трудов договор, тъй като ищецът не е осъществявал никакво обучение спрямо ответника, същото е неоснователно.

По делото се установи, че е извършвано обучение, което е било и необходимо поради липсата на квалификация на ответника за извършване на дейност като „Спедиционен посредник“. Още повече, цялото обучение не е извършено, тъй като две седмици след постъпването на работа, ответникът е подал искане за прекратяване на трудовия договор.

Неоснователно се явява и възражението за наличие на заобикаляне на закона по смисъла на чл. 74, ал. 1 КТ във вр. с чл. 26, ал. 1, предл. 2 ЗЗД. В случая няма данни да са налице няколко сделки, от което евентуално да следва извод, че даже и правомерни, в своята съвкупност да водят до един неправилен резултат. Както се установи по-горе, налице е сключен трудов договор по чл. 230 КТ – договор за ученичество.

Установено е задължителната практика на ВКС - Тълкувателно решение № 5 от 2012 г. по тълк. дело № 5 от 2012 г. на ВКС, че при *„При заобикалянето на закона участниците в сделката трябва да съзнават, че чрез извършената сделка или поредица от сделки постигат цел, която законът не позволява“*. В случая, не се установи да е постигната цел – обвързване на ответника със заплащане на обезщетение при предсрочно напускане. Такава цел не се установи в случая, като по делото се установи, че договорът е за ученичество, такова е и наименованието му, такъв договор е подписан от ответника, още повече не се

установи и неправомерен резултат.

Отговорността за неизпълнение на задълженията по трудовия договор за ученичество по чл. 230 от КТ е уредена в повелителната законова разпоредба на чл. 232 от КТ. В ал. 3 на същата е посочено, че ако работникът или служителът по неуважителни причини не завърши обучението или след като го е завършил, не постъпи на осигурената му от работодателя работа, или я напусне преди определения срок, дължи на работодателя обезщетение съответно на неизпълнението в размер, уговорен от страните, но не повече от шесткратния размер на brutното трудово възнаграждение за съответната длъжност.

По делото се установява, че до 20.04.2021 г. ответникът е изпълнявал задълженията си по трудовия договор, като от тази дата трудовият договор е прекратено по искане на ответника, без същия да установи уважителни причини за прекратяването. Соченото като такава причина заболяването, то се установи, че заболяването е съществувало още преди сключване на договора, но то е в най-леката форма, което не е пречка за упражняване на трудова дейност. Ищецът по делото е изпълнил всички задължения, касаещи договора за ученичество. Установява се, че работникът от 20.04.2021г. е преустановил изпълнение на задълженията си по трудовия договор, без да са налице уважителни причини за това. При това положение, ответникът дължи на работодателя обезщетения в уговорения във всеки от договорите размер.

По иска за разноски в настоящето производство, при този изход на спора, на ищеца следва да се присъдят разноски.

Воден от гореизложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Т. П. Ю., ЕГН ***** да заплати на „Лесотерм-М“, ЕИК 200275233, сумата от 4 190.50 лева (четири хиляди сто и деветдесет лева и 50 ст.), представляваща дължимо обезщетение по чл. 232, ал. 2 КТ, за прекратяване на трудов договор за ученичество и незавършване на обучението по неуважителни причини.

ОСЪЖДА Т. П. Ю., ЕГН ***** да заплати на „Лесотерм-М“, ЕИК 200275233, сумата в размер на 167.62 лв. (сто шестдесет и седем лева и 62 ст.), представляваща държавна такса по иска.

ОСЪЖДА Т. П. Ю., ЕГН ***** да заплати на „Лесотерм-М“, ЕИК 200275233, сумата в размер на 1010.00 лв. (хиляда и десет лева), представляваща възнаграждение за вещо лице.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Благоевград, в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____